

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštno
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 17.

V Mariboru, dne 25. aprila 1901.

Tečaj XXXV.

Shoda v Smarju pri Jelšah.

Zakaj dve društvi?

Od zadnjih državnozbornih volitev sem je bil šmarski okraj kranjskim liberalcem prirastel zelo k srcu. Za svoje časnike so si pridobili v tem kraju posebne poročevalce, lažnjivi volilni katekizem in »Rodoljub« sta kar preplavljala okraj in različne dvomljive osebe so storile še ono, česar časnikarska gonja ni mogla. Kranjska liberalna stranka je hotela, da postanejo šmarske razmere začetek dejstvenega razpora na Štajerskem. Da bi se lažje širili liberalizem med ljudstvom, začeli so snovati neko »kmetsko« društvo, v katero lahko pristopi razven kmeta vsak pisar, vsak študent, vsak žganjar, le katoliški duhovnik je izključen. — Za blagor ljudstva odkritosrčno vneti rodoljubi so videli, da se tukaj dela v strankarske namene, zato so osnovali vsakemu poštemnemu Slovencu pristopno društvo, namreč katoliško-poučno izobraževalno društvo. Za zadnjo nedeljo je napovedalo to društvo za popoldne ob treh v Jagodičevih prostorih osnovalni shod. Hitro ko so snovatelji liberalnega društva to izvedeli, nastavili so svoje zborovanje na isto nedeljo in v iste prostore, samo začetek zborovanja so določili za polu 12. uro predpoldan. Tako sta zborovali zadnjo nedeljo v Smarju dve društvi.

V boj za kranjske liberalce!

Da je šmarsko kmetsko društvo dete kranjske liberalne stranke, videlo se je že pri osnovalnem shodu. Najprej so poslali dva

kmeta nad duhovnike. Popolnoma po kranjskem receptu! Jakob Vrečko iz Ponikve in Alojzij But iz Kostrivnice sta gremela nad duhovniško gospodstvaželjnostjo. Če jih vprašal, kje sta jo že občutila, ti molče strmita v obraz. Ljubljenec kranjskih liberalnih učiteljev, nadučitelj Strmšek iz Medvedovega sela, je potem šepetal nek govor. Nazadnje je društvo zopet moralo v službo kranjskih liberalcev. Ker je moral vodja kranjskih liberalcev dr. Tavčar zaradi grde pisave »Narodove« in »Rodoljubove« na predlog našega dr. Ploja izstopiti iz hrvatsko-slovenskega kluba, želelo se je v Ljubljani, da se na tem shodu da dr. Ploju nezaupnica. In res, nezaupnica se je sprejela! Cel svet se bo sedaj smejal šmarskim liberalnim kmetom, kajti da bi kmetje šli v boj proti svojemu pridnemu kmetskemu poslancu in v boj za nedelavnega poslanca mest, to se še nikjer ni zgodilo. Da pa je šlo na tem shodu vse tako lepo po kranjskem liberalnem receptu, se nihče ne bo čudil, ako povemo, da je prihitel na shod iz Ljubljane višji ljubljanski policaj Podgoršek.

Priprava na shod katoliškega društva.

Ko so liberalci svoje zborovanje dovršili, niso šli vsi mirno domov, ampak mnogo jih je čakalo na zborovanje katoliškega političnega izobraževalnega društva, ki se je imelo vršiti ob 3. popoldne. Dolgčas so si preganjali s pijačo in pa s tem, da so si razdelili uloge za zborovanje katoliškega političnega društva. Pek in krčmar z žganjem Maks Tančič je s svojim oddelkom že veselih Pon-

kolanov zasedel zgornji vzvišeni del Jagodičeve velike dvorane, kjer je tudi predsedniška miza, drugi oddelek pa je stal ob vhodu. Tukaj so se postavili tudi »generalstaberji« kakor Strmšek, Podgoršek, študent Zabukošek in drugi.

Krik in vik se začne.

Ob treh se je napolnila sredina zborovalne dvorane z nenavadno veliko množino katoliško-narodnih kmetov. Od obeh strani je bila četa naših vrlih mož obrobljena z liberalnimi stražami. Predsednik osnovalnega odbora g. Krohne otvori zborovanje. Za njegovim hrbtom je stal Maks Tančič ter govoril svojemu liberalnemu oddelku, ki mu je hrupno pritrdjeval. Katoliško-narodni kmetje so odobravalni besede g. Krohneteta ter klicali: »Tiho Tančič! Proč s Tančičem!« Gospod predsednik je govoril pozdravilni govor ter prebral brzojave, s kojimi so različni možje in kraji pozdravili novo društvo. Skoro po vsakem stavku so naredili liberalci velikanski hrup.

I kan reden, bas i bil.

(Lahko govorim, kar hočem.)

Po pozdravu je dobil besedo veleposestnik iz Hošnice g. Fran Mlakar. Govornik je bil viharno pozdravljen. Začel je govoriti. Toda Tančič in privrženci so ga skoro pri vsakem stavku motili. Naši kmetje so glasno zahtevali, da se Tančič odstrani. Nastal je bučen nemir in velikanska razburjenost. Vse se je rivalo k predsedniški mizi. Orožniki z nasajenimi bajoneti se prikažejo in začnejo

Listek.

Spomenik našim junakom.

Jugoslovani: Bulgari, Srbohrvatje in Slovenci smo lepa veja na deblu slovanskem. Kakor Slovenci ne uživamo narodne samostalnosti, tako je tudi ostali bratje do leta 1878. niso. Zdihovali so pod jarmom turškim. A leta 1877. je velikodušni car ruski Aleksander II. segnil za meč, da te-le Jugoslovane osvobodi, in stalo je rusko državo veliko denarno in krvno žrtev, da so na mirovnem shodu l. 1878. zastopniki velesil primorani priznali Srbom sedanjega srbskega kraljestva popolno svobodo in samostalnost, Bulgarom pa stanje, po kojem turškega sultana le imenovano priznavajo za vrhovnega gospodarja, dejanski pa uživajo svobodo. Z oziranjem na Srbohrvate v Bosni in Hercegovini pa se je naročilo Avstriji, da jim naredi mir ter jih obdrži pod svojim ščitom, dokler se v prihodnosti kaj stalnega ne ukrene. Tako je prišlo do znane okupacije, ki je Avstrijo stala poleg mnogo milijonov goldinarjev čez 5000 mož, t. j. mrtvih, ranjenih in izgubljenih. Okupacija je torej bila huda vojska. Nasprotovali so našemu posredovanju domačini, ki so se bili tekom stoletij poturčili,

vrh tega pa so tem-le iz Turčije prihajale v podporo mnogoštevilne vojne čete.

V naši državi so se oborožili večjidel slovanski polki, med temi zopet v prvi vrsti jugoslovanski, in tako je tudi bil pod zastavo pozvan južnoštajerski rezervni polk, ki je tedaj nosil št. 47 in se zval Hartung; redni je ostal doma. Reči se sme, da so naši spodnještajerski sinovi v Bosni v obče imeli srečo, kajti dočim jih je v drugih polkih padlo po 100, 200, 300 in še več, jih je imenovani, dasi je bil večkrat, zlasti pri Maglaju in pri Žepčah v hudem ognju, izgubil le 1 oficirja in 35 mož, to se pravi smrt je vzela oficirja in 5 mož, eden pa je prišel drugače Turkom v pest, in se ni nikdar več o njem slišalo. Vsa Štajerska je v Bosni imela mrtvih 4 oficirje in 32 mož.

Tem junakom se bo v Gračci v kratkem postavil lep spomenik, za katerega se je potrebna svota v občinstvu bila lahko in kmalu nabrala. Na 9 m visokem mramorju se bodo v zlatih črkah bliščala imena onih, ki so za domovinsko stvar žrtvovali največ, svoje življenje. Nikdar ne bodo pozabljeni.

Svojim sinovom, t. j. onim spodnještajerskega polka (eden je bil med njimi nemške narodnosti) pa hočemo v našem listu postaviti še posebej spomenik, da bodemo vedeli zanje in jim mogli dati, kar so si zaslužili:

časten spomin in še včasih kak pobožen Očenaš.

Naj jih navedemo. 1. Nadlajtnant Viljem Kubin, rojen leta 1844. v Ljubljani, domovinec občine ljubljanske, padel 7. avgusta pri Žepčah; Kubin se je že l. 1866. vojskoval zoper Pruse in zaslužil vojno svetinjo.

2. Prostak naslovni korporal Frančišek Vršec, rojen 1847 v Spodnji Senarski, okraju Sv. Lenarta v Slov. gor., domovinec občine studeniške pri Mariboru, umrl vsled ran, ki jih je bil dobil pri Žepčah, drugi dan, torej 8. avgusta. Vršec je bil banderaš in velik, močen mož. Ko se mu je bila leva roka, ki je z njo bandero nosil, odsekala, je tole vzela v desnico in tako drvil nad sovražnika.

3. Prostak Frančišek Turnšek, rojen 1854 v Spodnji Kostrivnici, domovinec tukaj, padel 5. avgusta pri Maglaju.

4. Prostak Janez Horvat, rojen 1846 v Doličah, župniji Sv. Urbana pri Ptuj, domovinec tukaj, umrl vsled ran, ki jih je bil dobil 7. avgusta pri Žepčah, še tisti dan.

5. Prostak Karol Sekolec, rojen l. 1848 v Grobelnem, župniji Sv. Jurija pri Celju, domovinec tukaj, padel 7. avgusta pri Žepčah.

6. Prostak Frančišek Onič, rojen 1849 v Kočni, župniji laporski, domovinec

miriti. Tudi naš predsednik upliva na vse strani pomirovalno. Tančiču se od naše strani z dobrohotno besedo prigovarja, naj miruje. On odgovarja v svoji ljubljeni nemščini: I kan reden, bas i bil.

Liberalci za nemščino!

Da bi se onemogočilo nadaljno vikanje in krikanje liberalcev za hrbtom naših govornikov, preselili smo se s predsedništvom in z govorniki na drugi konec dvorane. Tančič je počasi prišel za nami. Tako je njegov oddelek ostal brez vodja, in gospod Mlakar je lahko nadaljeval. Smisel njegovega govora je bil: Kmetje, bojumbo se s svojo lastno močjo in pomočjo vseh nam naklonjenih stanov za izboljšanje gospodarskih razmer. Sedanje stanje kmetijskega stanu je neznosno in zato vstajajmo po družtvih kot klicarji svojih pravic. Ostanimo zvesti svojemu narodu. V uradih naj se govori z nami slovenski, uradniki imajo čas se učiti našega jezika. Ostanimo zvesti tudi naši veri, ki nam je že pomočnica in tolažnica tukaj na zemlji. Duhovnikov ne odbijajmo, ker so naši prijatelji in skoro vsi tudi sinovi naših sotrpinov. Govor je bil večkrat burno odobran, posebno ob koncu. Tudi nasprotniki so se dali še parkrat slišati in sicer, kar je posebno značilno, ko je gospod Mlakar zagovarjal pravice slovenskega jezika. Ugovarjali so ter hvalisali s kratkimi vskliki švabščino. Vsak si je menda mislil s Tančičem: »I kann reden, bas i bil«.

Liberalizem — slepar.

Po govoru g. Mlakarja je nastopil gosp. prefekt Korošec iz Maribora ter govoril o gospodarskem liberalizmu. Le isti kmet, ki ni dovolj poučen, se lahko ogreva za liberalizem. Ljudje, ki so prisegli na liberalna načela, so spravili kmeta v bedo in uboštvo, v katerih je sedaj. Ko so bili na krmilu, proglasili so tudi za narodno gospodarske zadeve pravice močnejšega in to je bil v tem slučaju veliki kapital. Zato pa sedaj kmet ni več gospodar svojih pridelkov, ampak veliki kapitalisti dajejo cene vsem njegovim pridelkom, kmet je suženj kapitala, kakor je bil nekdanj suženj grajščakov. Krščanski možje so začeli zadnja desetletja kazati kmetu pogubnost liberalizma za kmete. Tega so se vstrašili tudi liberalci in tudi oni gredo med ljudstvo ter pravijo: »Ne mi, ampak duhovniki, klerikalizem so krivi, da se kmetu tako slabo godi!« Ubogi oni kmetje, kateri si dajo pesek v oči metati ter gredo za

ljudmi, ki niso bili ne prej ne sedaj njihovi prijatelji. G. govornik je govoril z odobravanjem katoliško-narodnih smetov ter ob ugovorih nasprotnikov. Maks Tančič je stal ob govorniku ter mrmral različne opazke.

Liberalizem — hudodelnik.

Viharno pozdravljen je nastopil g. dr. Fran Jankovič, zdravnik v Kozjem. Rekel je, mi ne zahtevamo, da poslušate samo nas. Poslušajte oba zvana, poslušajte pa tudi svojo vest. In potem boste vedeli, da ne smete iti za ljudmi, ki vam lažejo, da so vaši prijatelji, ki pa vam hočejo odtujiti najprej vaše duhovnike, da vam potem lažje iztrgajo vero iz src in da vas s tem naredijo sposobne za svoje izsesavalne namene. Ugonobiti vas hočejo, žal, da ne bodo ugonobili samo vas, ampak tudi nas, sploh celi slovenski narod. Liberalizem bo ubil na Štajerskem slogo, a s slogo tudi štajersko slovensko ljudstvo. Skraja so hoteli nasprotniki govornika motiti, a pozneje so tiho poslušali za liberalce toli trpke besede ognjevitiga govornika.

Zopet pozdravi.

Med tem so došli novi brzojavni pozdravi. V imenu slovenskega centra je brzojavil njegov predsednik dr. Ivan Šusteršič. Nastalo je ob tem pozdravu v dvorani kipeče navdušenje. Pozdrave kozjanskega političnega društva je prinesel osebno njegov predsednik č. g. župnik Tomažič, kar je vzbudilo novo navdušenje. Kozjansko politično društvo šteje sedaj nad 400 udov.

„Vse zalumpamo, vse zapijemo!“

Med zborovanjem so se počasi liberalci zopet zbrali v bližini svojega poveljnika ter torej prišli sem dol, kjer so sedaj govorili naši govorniki. Po zadnjih pozdravih so zagrali nov hrušč in trušč. Nastali so zopet nemiri, ker so se liberalcem pred nosom zaprla vrata. Naenkrat se oglasijo s svojo liberalno pesmijo: »Vse zalumpamo, vse zapijemo, pol' pa gremo prazni domo!« To pesen so ponavljali neprestano, zraven pa juckali in huckali. Katoliško-narodni možje pa so si med tem krikom izvolili prvi odbor katol. političnega društva za šmarski okraj. Nemir ni hotel ponehati. Predsednik je zaključil zborovanje. Liberalci pa so nadaljevali svojo pesem: »Vse zalumpamo, vse zapijemo...«

H kateremu društvu bomo pristopili?

To zborovanje je najlepše pokazalo, h kateremu društvu naj verni slovenski kmetje šmarskega okraja pristopijo. Na shodu liberalnega društva se ni šlo v prvi vrsti za kmeta, ampak napadali so se zaslužni in delavni kmetijski poslanci in napadalo se je slovensko duhovništvo. Na shodu katoliškega društva se je govorilo za kmetijski stan in se zahtevalo zanj odpomoči. Pobijale so se zmote, nihče pa se nobenega stanu ni dotaknil. Zborovalci katoliškega političnega društva so se obnašali mirno in dostojno ter pazno poslušali razne govore, liberalni zborovalci pa so krikali, vikali in prepevali, da bi motili zborovanje katoliškega društva. Ako se jim ni kaj dopadlo, naj bi se javili k besedi ter povedali svoje mnenje, toda tega niso mogli, kajti resnica se ne da popravljati in pobijati, za to pa so hoteli s sumom in truščem zadušiti naše govore. S takim ravnanjem ne bodo liberalci nikdar rešili kmeta. Katoliško politično izobraževalno društvo pa je že prvi dan nastopilo resno in dostojno in tako bo tudi v bodoče nastopalo. Kdor torej hoče resno delo za kmetijski stan in sploh za slovensko ljudstvo, naj pristopi k temu društvu. Bog blagoslovi delovanje novega društva!

Pozdravi novemu društvu.

Ljubljana. Živelo novo katoliško-narodno društvo! Bog živi zborovalce, trdne v katoliški in narodni zavesti! Neustrašeno naprej za vero, dom in cesarja proti izdajalskemu in pogubnemu liberalizmu! Za Slovenski centrum državnega zbora

dr. Ivan Šusteršič.

Ljubljana. V boj za krščanska načela! Katoliški kmetje, za liberalizem naj mej Vami ne bo prostora!

Dr. Krek, dr. Ušeničnik, Smolnikar, dr. Schweitzer.

Ljubljana. Bog blagoslovi Vaše delo, narodu v korist, ljudstvu v rešitev.

Slovenec, Domoljub.

Videm. Srčno pozdravljam vrle može, ki branijo naše najdražje svetinje, sveto vero in besedo materino. Živeli!

Jos. Žičkar, drž. posl. in preds. Save.

Maribor. Vaše društvo naj prenovi in okrepi šmarski okraj v verskem, narodnem in gospodarskem oziru! Živeli katoliško-narodni kmetje!

Kat. narodni Slovenci.

vrholjski, se je v boju pri Žepčah 7. avg. izgubil; o njem ni bilo najti niti najmanjšega sledu.

Slava našim vrlim junakom in večni jim spomin! Bog jim plati na onem svetu, kar so storili za nas!

Dogodek.

Spisal A. P. Cehov.

(Dalje.)

Prično se stare ceremonije in igre čisto po zadnjem načrtu.

Mucke so zatemnile s svojim prihodom na svet vse. Ako bi ponujali Ivančku ali Nini cel pod (16 kg.) bonbonov ali na tisoče grivenikov (desetic), bi odklonila tako zameno brez najmanjšega pomisleka. Prav do obeda sedita v kuhinji okolo skrinje in se ukvarjata z muckami, ne brigajoč se za srdite proteste pesterne in kuharice. Nju obraz je bil resen, osredotočen in izraža skrb. Ne le sedanost, marveč tudi bodočnost muck ju zanimlje. Uganila sta, da ostane ena doma pri stari mački v tolažbo svoji materi, druga da pojde na vilo in tretja bo stanovala v kleti, kjer je jako mnogo podgan.

A zakaj da ne gledajo, ne gre v glavo Nini. Na očeh so slepe kakor berači.

Tudi Ivančka muči to vprašanje. Trudi se odpreti eni mucki oči, dolgo piha vanje in sope, a njegova operacija ostane brezuspešna. Nemalo ju vznemirja tudi to, da se mucke uporno obračajo od predloženega jim mesa in mleka. Vse, kar se jim postavi pred gobček, požre siva mamica.

Daj, narediva muckam hišice, predlaga Ivanček. Živele bodo potem v raznih hišah, a mačka bo k njim v gosti hodila

V raznih oglih kuhinjskih so razmetani papirjevi kosi od klobukov. Vanje se naselijo mucke. No taka družinska razdelitev, se pokaže, je pa še prezgodnja: mačka s svojim prosečim in sentimentalnim obrazkom obhodi vse hišice in znosi svoje otroke na prejšnje mesto.

Mačka je njih mati, opomni Ivanček, — a kdo je oče?

Da, kdo je oče? ponavlja Nina.

Brez očeta ne pojde.

Ivanček in Nina dolgo ugibata, kdo bi bil oče, in naposled izbereta velikega, temnorudečega konja z odtrganim repom, ki se valja v kašči pod lestvico in čaka z drugo igralno ropotijo vred svojega konca. Tega privlečeta iz kašče in ga postavita ob skrinji.

Pazi! mu grozita. — Stoj tu in glej, da se bodo vedli spodobno.

Tako govorita in kazeta jako resen obraz, iz obraza pa se jima bere skrb. Razen skrinje z muckami nočeta poznati nobenega drugega sveta. Nju radost nima meje. No treba je pa tudi doživeti težkih, bridkih minut. Ravno pred obedom sedi Ivanček v očetovem kabinetu in gleda zamišljeno na mizo. Okolo svetilke na kolekovanem papirju se obrača mucka. Ivanček sledi za njenim premikanjem in ji vtika v gobček zdaj svinčnik zdaj vžigalico. Hipoma, kakor bi zrasel iz zemlje, se prikaze pri mizi oče.

Kaj je to? zasliši Ivanček srdit glas.

Glejte... glejte, mucka, ata...

Ti bom že pokazal mucka! Poglej, kaj si storil, nekazni otrok. Ves papir si mi spacal!

V veliko začudenje Ivančka, ata ne deli z njim simpatij do mucek, in namesto da bi se zavzel in razveselil, strese Ivančka za uho in zakriči:

Štefan! poberi to gnjusobo! (Konec prih.)

Smešničar.

F r a n č i š e k: Ti, Anton, saj se vendar ne more reči: dete, děteta. Evale: Mislim, da je edino prav: tele, teléta. Anton (naglo): Zdaj pa že verjamem; svoje ime znaš gotovo prav sklanjati.

Maribor. Živeli zborovalci! Naprej katoliško prepričanje!

Tiskovno društvo.

Ljutomer. Katoliškonarodni Slovenci ljutomerskega okraja radostno pozdravljamo novo katoliškonarodno društvo!

Srabočan.

Konjice. Katoliško politično društvo konjiško prisrčno pozdravlja najmlajšo posestrimo. Bog in narod!

Voh.

Vranksko. Rasti, procvitaj! Novemu društvu slava! Katoliško politično društvo za vranski okraj:

Zdolšek, preds.

Sv. Lenart v Slov. gor. Iskreno pozdravljamo društvo kot novega soboritelja za katoliškonarodna načela!

Kat. pol. društvo za šentlenarski okraj.

Pristova. Somišljeniki srčno pozdravljamo zborovalce katoliškega političnega izobraževalnega društva. Rasti, procvitaj!

Dobersek.

Jarenina. Navdušeno pozdravljamo ustanovitev katoliškega političnega društva za šmarnski okraj in iskreno želimo, da bi novo društvo vzbudilo celi okraj, poživilo katoliško in narodno zavest in združilo vse dobromisleče rodoljube in kmete v skupno armado neustrašenih borilcev za katoliško vero, za narod slovenski in za avstrijsko domovino. Huda se vsepovsodi godi našemu narodu; tlačijo ga tuji sovražniki, pačijo ga domači nezvesti sinovi, ki hočejo naše ljudstvo z židovskim lažiliberalizmom in z brezverskimi načeli odtujiti tisočletnim našim sporočilom, mu iztrgati iz srca ljubezen do vere in do cerkve in mu tako pripraviti gotovi propad. Slava Vam, vrli katoliški možje lepega šmarnskega okraja, da ste se vpricho tolkih nevarnostij vzbudili in si ustanovili domače ognjišče, kjer se bodete ogrevali za pravi krščanski napredek našega naroda, se bodete v vsem potrebnem izobraževali in se učili vojskovati se za staroslavne naše narodne svetinje proti tujm in domačim sovražnikom. Ustanovitev Vašega društva je nova stopinja k popolni organizaciji južnoštajerskih Slovencev na katoliškonarodni podlagi. Ker nam je te organizacije proti dvojnemu sovražniku nujno treba, se ustanovitve Vašega društva kot novega sobojevnika še posebno radujemo Slovenci ob meji. Bog blagoslovi Vaše plemenito delo! Bog živi vse vrle zborovalce, posebno pa še delavce na katoliškem-slovenskem polju!

Kat. pol. društvo.

Državni zbor.

Nekaj za kmete.

Da se kmetom, posebno manjšim posestnikom, katerih posestvo ni cenjeno nad pet tisoč kron, nekoliko pomaga, je cesarska naredba z dne 16. avgusta 1899 določila, da se od takih posestev ne pobira več pristojbina, kakor poprej, ako posestvo prevzame otrok po smrti starišev. Ker bi pa na tak način država zgubila na leto blizu devet milijonov kron, se je ob enem določilo, da prenehajo tiste olajšave, katere so veljale pri prodaji hiš, katere so — navadno radi dobičkarje — zidali po mestih stavbeniki špekulanti. Le-ti so se toraj odločno uprli imenovani cesarski naredbi in prosili v posebnih pismih državne poslance, naj delajo na to, da se cesarska naredba, ki se je izdala na korist manjšim posestnikom, zopet odpravi.

Da se ta velevažna stvar vredi, se je izvolil poseben pristojbinski odsek, kateremu načelnik je vitez Berks. Pred kratkim je ta odsek predložil zbornici sledeči zakonski načrt:

Oni cesarski odlok zastran odprave, oziroma olajšave pri pristojbinah, se odpravi, ker je nepostaven; a namesto njega se vpelje postava, ki dovoljuje, da se v slučaju, ko prevzame sin posestvo od očeta, katero ni vredno črez 5000 kron, opustijo vse pristojbine; pri posestvih od 5000 kron do 10.000 kron se plača pa samo pol odstotka. To je toraj jako znatna polajšava kmetom

na korist. Nadalje določuje predlog pristojbinskega odseka, da znašajo pristojbine 2½ odstotka od novih in prezidanih poslopij, ako v štirih letih preidejo v druge roke.

Zgoraj omenjena cesarska naredba z dne 16. avgusta 1899, katera je gotovo po volji vsem manjšim posestnikom in prijateljem ljudstva in bodo vsi pravi zastopniki ljudstva tudi glasovali za to, da se tudi nova postava glasi v tem smislu. Ker je bil takrat Čeh dr. Kaizl finančni minister, ko je izišla imenovana cesarska naredba, je bilo primerno, da tudi on taisto zdaj v zbornici zagovarja naproti mnogim njenim nasprotnikom. To je tudi storil pretečeni petek, dne 19. aprila. A vedno so se mu upirali in ga zbadali med njegovim govorom mnogoteri neprijatelji našega vbogega ljudstva. Prav posebno je dr. Kaizlna zbadal tudi zastopnik ljubljanskega mesta dr. Tavčar.

Mnogoteri poslanci želijo, naj bi se pobiranje pristojbin za slučaj smrti starišev opustilo tudi pri večih posestvih. Toda finančni minister je izjavil, da je svota od 5000 kron najvišja, za katero naj velja oprostitev. Če bi večina zbornice glasovala za oprostitev od večih zneskov, pride cela postava v nevarnost, ker bi je vlada ne predložila cesarju v potrditev. V kratkem bo dovršila zbornica razpravo o tej postavi.

Veselo znamenje boljše bodočnosti.

Katoliški avstrijski Nemci so ustanovili »Katoliško šolsko društvo«, ki ima ta namen, da vzgaja katoliške ljudske učitelje in vstanavlja zasebne ljudske šole in učiteljišča. Udov šteje to društvo nad 45.000. Prihodnji naš cesar, nadvojvoda Franc Ferdinand je že dalje časa želel, da prevzame on varstvo ali pokroviteljstvo tega »katoliškega šolskega društva«. Predsedništvo tega društva, kateremu načelnik je zdravnik dr. Schwarz, se je v sredo 17. aprila 1901 poklonilo svitlemu prestolonasledniku Francu Ferdinandu in ga prosilo, naj prevzame pokroviteljstvo društva. Dozdaj je bil pokrovitelj društva prevzvišeni škof št. hipolitski dr. Rössner. Nadvojvoda je pri tej priliki izjavil blizu sledeče besede: »Prav rad prevzamem to mesto »pri katoliškem šolskem društvu, katero »je ravno današnje dni silno važno. Kajti »tisti, ki danes kričijo: »Proč od Rima« »— kričijo tudi: »Proč od Avstrije«. Jaz »bodem društvo podpiral ne le samo z »besedo, temveč tudi v djanju. Želim, da »se te moje besede objavijo«. Govoril je presvetli nadvojvoda blizu deset minut. Besede nadvojvode Franca Ferdinanda so se bliskoma razglasile po vseh krajih cesarstva.

Dan pozneje, v četrtek, so o tem dogodku prinašali časniki že mnogovrstna sporočila. Ta stvar je grozno zbudila tudi vse državne poslance, ki ne morejo trpeti ničesar, kar diši po katoliški šoli. Zato so nemški narodnjaki: Deršata, Kaiser, Pomer itd. precej ob začetku seje pretečenega četrtka vložili interpelacijo, v kateri so prašali ministerskega predsednika dr. Körberja: ali mu je znano, kaj je govoril nadvojvoda in kaj namerava vkreniti proti temu? Dr. Körber ni bil v zadregi. Ministerstvo je slutilo, kaj se vtegne zgoditi v seji ter se je pred sejo zbornice že posvetovalo o odgovoru proti slučajni interpelaciji. Dr. Körber je toraj izjavil: »da mu »ni bilo znano, kaj namerava storiti prestolonaslednik, da je pa to njegovo »četje čisto zasebnega značaja; da pa mora »on (dr. Körber) zavreči tako nedostojno »obnašanje, kakoršno se je slišalo danes »nasproti članu presvitile cesarske hiše«.

Na desnici zbornice so odobrvali poslanci te besede ministerskega predsednika, levičarji so hudo ugovarjali. Z odgovorom ministerskega predsednika je bil nezadovoljen tudi štajerski poslanec Malik, ki je zahteval, da se začne v zbornici razprava o ministrovih besedah ter predlagal glasovanje po imenih za svoj predlog. Res glasovalo se je po imenih. A 149 glasov je bilo proti predlogu

in le 106 za Malikov predlog. Čehi so odločili: vsi, ki so glasovali, so glasovali proti razpravi; nekateri pa so rajše zapustili zbornico, kakor da bi se uprli proti cesarski hiši. Znano je namreč, da soproga presvitlega prestolonaslednika je rojena grofica Chotek, toraj českega rodu in da je presvitli nadvojvoda tudi velik prijatelj Čehov. Češki poslanci so toraj glasovali proti razpravi ne radi tega, kakor da bi se uprli proti cesarski hiši, temveč iz političnih ozirov, ker vedo, da je nadvojvoda Franc Ferdinand naklonjen češkemu narodu. Toliko bolj nas mora boleti, da je poslanec ljubljanskega mesta dr. Tavčar, glasoval s nemškimi prusaki, ter se zameril s tem tudi Mladočehom, ki so kaj pikre opazke delali nad njim, o katerem so pričakovali, da bo Čeha podpiral.

Procesije v državnem zboru.

Vsenemškim prusakom v zbornici tudi procesija ni po volji, katero so nameravali dunajski katoličani prirediti v proslavo sv. leta. Poslanec dr. Eisenkolb je zahteval od zborničnega predsednika, naj podučijo dr. Körberja, da ne sme privoliti v to, da bi se po dunajskem mestu zdaj vršil tak obhod, ko je skupaj državni zbor. — A predsednik grof Vetter ga zavrne precej robato: »Jaz nimam ministerskemu svetu dajati nobenega nauka«. Med govorom dr. Eisenkolba se je večina zbornice temu poslancu rogala in glasno smejala.

Slovanski centum in slovensko-hrvatski klub.

Ker so slovenski liberalni poslanci izstopili iz jugoslovanskega kluba, se je v seji slovanskega središča dne 19. aprila pretresaval predlog dr. Šušteršiča, viteza Berksa in župnika Žičkarja, naj se zdaj oba kluba združita. V tem smislu se je želja slovanskega centra razodela dr. Ivčeviču, predsedniku jugoslovanskega kluba.

Za pogorelce na Blanci.

Poslanec Žičkar in tovariši so vložili nujni predlog v pomoč Blančanom (v brežiškem okraju), katerim je požar dne 9. aprila napravil škode blizu 40.000 kron po odšteti zavarovalnici. Beda je velika, ker je zgorela vsa krma, živež in vse poljedelsko orodje. Kje je pa še žetva?

Dopisi.

Dunaj. (Posl. Žičkar in dr. Ploj s tovariši) sta stavila v drž. zboru dne 29. marcija 1901 do trgovinskega ministra sledečo interpelacijo: V zadnjih letih se je obrnilo več okrajnih zastopov, županstev, krajnih šolskih svetov in drugih korporacij iz Spodnjega Štajerja do c. kr. trgovinskega ministerstva s prošnjami, da bi dobili poštni uradi, ki se nahajajo v krajih s slovenskim prebivalstvom, pečate in napise tudi v slovenskem jeziku. Pravica, da to zahtevajo, je celo naravna in utemeljena v § 19. državnih osnovnih zakonov.

Pa tudi z ozirom na potrebe vsakdanjega življenja mora vsak pametno misleč človek pripoznati, da je brezuvetno potrebno, da nosijo poštni uradi v slovenskih krajih udomačeno slovensko ime. Kajti mnogokrat se nemška imena močno razločujejo od slovenskih. Tako se glasi trg Sevnica v nemškem Lichtenwald, Konjice Gonobitz, Doberna Neuhaus, Rimske Toplice Römerbad, Laško Tüffer, Planina Montpreis, Radinci Radein, Dramlje Trennenberg, Ljutomer Luttenberg, Ptuj Pettau.

Samoumevno je torej, da so poštni uradi ravno tako kakor drugi uradi dolžni spraviti si pečate z napisi maternega jezika dotičnega prebivalstva. Za take napise so se potegovali okrajni zastopi Sevnica, Ptuj, Ljutomer, občine Dramlje, Hrastje in Mota, Kapela, Očeslaveci, Ivanjševci, Radenci, Murskivrth-Zasad,

Ivanjci, toda brez vspeha. Potolažili so nekatere imenovanih občin, da dobe pečate s slovenskim napisom, kadar bodo sedanji samonemški obrabljeni in se bodo morali novi nakupiti. Toda za poštne urade Radinci in Ivanjci n. pr. so se nakupili novi pečati, a zopet s samonemškim napisom, čeprav v Radencih ni niti 20, v Ivanjcih niti pet Nemcev.

Podpisani vprašajo zaradi tega g. trgovskega ministra: Iz kakšnih vzrokov noče c. kr. trgovsko ministerstvo ugoditi opravičenim željam slovenskega ljudstva glede pečatov in napisov pri c. kr. poštah uradih?

Iz kozjanskega okraja. (Slovenščina). Odkar je kozjanski okraj v slovenskih rokah, se je narodna zavest močno vzbudila. Posebno še, ko je marljivo katol. politično društvo začelo na vse kraje plodono delovati. Marsikateri slovenski napis ali dvojezični poštni ali občinski pečat je zagledal beli dan! Čudimo se pa nekaterim, ki se še ne zavedajo dosti svoje narodnosti na slovenskih tleh. Da n. pr. Podčetrtek nima dvojezičnega pečata, temu se ne čudimo, komur so tamošnje razmere znane, a da imajo zavedni in ponosni Šentpetrani samo nemški poštni pečat, je nekaj izvanrednega.

Nekateri se hudujejo nad kozjansko sodnijo radi večkratnih nemških dopisov in še zraven včasih na nemški pečat, posebno v zapuščinskih zadevah. Da bo pa sodnija slovenski dopisovala, morajo pred vsem občine slovenski uradovati s sodnijo, a ne nemški, kakor še žalibog nekatere storijo. Da navedem le nekatere. Planinska vas se šopiri s svojo nemščino, ker ima baje v Planinskem trgu tajnika, ki slovenščini ni naklonjen. Zagorje naj odločno uraduje s sodnijo in glavarstvom le slovenski. Prevorje je bilo že enkrat v tem listu omenjeno. Odkar ima mladega občinskega predstojnika ter v Lesični baje tajnika, povzdiguje nemščina oholo svojo glavo v uradovanju. Celo naslovi na bližnje občine so nemški in mesto lepega slovenskega pečata se nahaja večkrat nemški.

Drensko rebro, akoravno je v pilštanski župniji, se ne more otresti popolnoma nemškega uradovanja. Trg Pilštanj je zdaj v drugih rokah, zato zdaj bolj odločno slovenski uraduje. Kaj naj rečemo o hribski občini pri Kozjem — Veternik, ki ima nemški pečat in nemško uradovanje, ko pa baje nobenega Nemca v občini ni. Tukaj bi imel neki gospod v Kozjem veliko zaslugo, ko bi to občino spreobrnil. Občina Križe ima neki tudi veliki križ s slovenščino, ker ne mara veliko za njo.

So še nekatere občine, o katerih bi se še dalo kaj govoriti, pa naj to zadostuje. Možje, zdramite in ne zaničujte svojega materne jezika. »Slov. Gosp.« je v 15. številki dokazal, da Slovenci nazadujemo, naj to ne velja o našem okraju. Mi hočemo na celi bojni črti napredovati nevstrašljivo!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Poslancu dr. Ploju so liberalci šmarškega okraja na željo kranjskih liberalcev izrekli zadnjo nedeljo nezaupnico, zato ker je dosegel, da so kranjski liberalni poslanci morali izstopiti iz hrvatsko-slovenskega kluba, ker se niso hoteli poboljšati. Poslancu dr. Ploju ta nezaupnica pač ne bo delala nobene preglavice, in če bi bil v nedeljo v Šmarju pri zborovanjih, bil bi celo ponosen, da mu t a k i l j u d j e ne zaupajo. Katoliški narodni volilci, ki so dr. Ploja volili in ki so zanj pri volitvi agitirali, dočim so liberalci že takrat nasprotovali njegovi kandidaturi, pa se veselijo vspeha dr. Ploja.

Iz državnega zbora. Začetkoma današnje seje (23. aprila) strastni napadi med krščanskim socialcem Wohlmaierjem in nemškim narodnjakom Völklom. Koncem seje protestiral opat Treuenfels proti novim napadom vsenemških prusakov v interpelacijah,

v katerih zasmehujejo brezmadežno spočetje D. M. in druge verske resnice katol. cerkve. Novi napadi od P. ... na nadvojvodo Franc Ferdinanda in habsburško hišo.

Iz šole. Nadučitelj je postal v Trbonju pri Marenbergu ondotni šolski vodja g. Martin Regoršek. Stalni so postali: pri Sv. Marjeti niže Ptujca ondotni učitelj g. Ludovik Šijanec, pri Sv. Bolfenku pri Ptujcu učitelj g. Drag. Korošec, v Marenbergu g. Otmar Herbst iz Kajnaha, pri Sv. Vidu niže Ptujca učitelja g. Rud. Kocmut iz Zibike in g. Ivan Klenovšek iz Jarenine, pri Sv. Križu pri Mariboru g. Ivan Robnik, pri Vel. Nedelji g. Jakob Preindl iz Hoč, pri Sv. Petru nad Laskim učiteljica gdč. Ana Hrovatin iz Dobja, v Št. Ilju v Slov. gor. gdč. Helena Raunicher, v Jarenini ondotna suplentinja gdč. Ana Vauda, v Polzeli gdč. Franja Gonsé, v Št. Jurju ob Taboru gdč. Marija Stupan, v Prihovi gdč. Helena Dolenc, v Stranicaah gdč. Antonija Vajenčič. — V stalni pokoj je šla učiteljica v Marenbergu gdč. Mar. Konschegg.

Z murskega polja. Po polju se kažejo ozimne setve prav lepe. Zemlja za spomladno delo je lepa. Drevje bo malo cvetelo, razun črešenj, ki so že v najlepšem cvetju. Po goricah je trta dobro prezimila, le tuintam se najde kaj očesja premrzjenega; les je zdrav. Treba se je pripravljati na nakup žvepla, da se bo žveplalo, kakor hitro bo na mladikah po štiri, pet listov; tako delo je lani najbolj pomagalo. — Živina ima dobro ceno, zrnje pa ne. Kilo pšenice velja 7 kr. in četrtinko. Je še dosti pšenice na prodaj. — Ljudje se pridno poprijemajo cepljenja trt.

Vitanje. Čudna vremena imamo letos. Dasi smo visoko v Pohorju, vendar je zrak nenavadno spremenljiv. Letos smo imeli že rudeč sneg na Pohorju. Deževalo je blato. Grmelo in treskalo je že tudi marcija kakor poleti. V torek, t. j. 16. aprila je bobnelo v zraku okolo poldne, kakor bi se hribje podirali. Sem čez Kozjek so se pridrili črni oblaki in nastala je strašna nevihta. Usulo se je ledeno zrnje in kmalu so bile gore s točo pobeljene. Kako uro nato je jelo silno deževati, malodane, da niso zopet naše rečice prestopile svoje struge. Okolo štirih je jel pa kapati sneg, ki še zdaj pokriva Rakovške planine. V enem dnevu smo torej imeli prijazen spomlad, viharno poletje, deževno jesen in snežno zimo. Stari možje ne pomnijo kaj takega. Ljudstvo pa se čudi, češ, kaj je temu vzrok?

Sv. Štefan na Žusmu. Dne 16. t. m. popoldan je pri Sv. Štefanu s strašnim bliskom in gromenjem bila toča in naliv dežja, zvečer pa je sipal sneg. Strela je udarila v hišno z opeko krito poslopje posestnika J. Pevca, bližnjega soseda naše ljudske šole. Je popolnoma porušila dimnik, potrupala strešno opeko, poškodovala kuhinjski obok, okraspala strop v dveh sobah, osmodila na steni viseče podobe, zdrobila v kotu pred podobo Križanega stoječo posodico, dokler si ni napravila pota skoz močen zid v zemljo. Božjemu varstvu se je zahvaliti, da je ostala pridna gospodinja, ki je med švigajočo streljo sama bila v hiši pri mizi, popolnoma nepoškodovana, in da se poslopje ni vnelo; sicer bi pri tolikem viharju cela vas bila v nevarnosti. Tukaj in še v nekaterih drugih krajih se zvoni v vseh cerkvah ob 7. uri zvečer v resnoben spomin, da po božno molimo in srčno prosimo ljubega Boga, naj nas po priprošnji prebl. Device Marije in Sv. Florjana varuje večnega in časnega ognja, kakor drugih dušnih in telesnih nesreč.

Požar je uničil v noči od 17. na 18. aprila grad Brunsee pri Cmureku. Udarila je strela ter ga užgala. Škoda je ogromna. Bil je lastnina konservativnega grofa Luchessi-Palli-della Grazzia. Pač škoda je za krasno stavbo.

Vrli mladenič. Pišejo nam: Pri mlinarju A. Rupp-u v Arnovžu je v službi šentiljski rojak ter sošolec sedanjih domo-

ljubnih mladeničev šentiljskih, Fr. Marko, kateri je tudi naročnik našega lista. Ko je gospodar zvedel, v kakšnem duhu je pisan, je temu naročniku ta list takoj prepovedal. Pa kako jo je skupil. »Rajše grem od Vas, kakor da bi ne smel »Gospodarja« brati. To je značaj! Mladiči slovenski, posebno Vi rojaki omenjenega, prebirajte radi tega našega neustrašenega branitelja ter glejte, da še vsak po jednega novega naročnika pridobi! Ti pa, vrli rojak naš, stoj tudi z naprej trdno pod našim praporom!

Branislav.

Od Sv. Križa na murskem polju se nam piše: Dne 14. t. m. je imela kmetijska zadruga svoje občno zborovanje, h kateremu je bil tudi povabljen g. dr. Rozina, da bi nas nekaj o združnem življenju podučil, in res g. dr. Rozina se je potrudil k nam priti, in ko predsednik pozdravi mnogoštevilne zborovalce, da besedo g. dr. Rozini, kateri potem z jedernatimi besedami razlaga koristi zadrug in ob ednem nas spodbuja k vstrajni stanovitnosti pri združnem življenju, in nam je dokazoval, kako po Angleškem, Francozkem in Nemškem dobro shajajo, ker so večidel vsi pristopili k raznim zadrugam, in po obširnem končnem govoru se mu je predsednik zahvalil za njegov presrčen govor. Bog vam plati! Potem se je začelo posvetovanje zaradi mostne velike vage in se je sklenilo, da bi to reč prevzeli občinski županje v svojo skrb, ravno tak tudi prošnjo za živinski sejem, in ko pride na vrsto posvetovanje zaradi združne mlekarne, se je ednoglasno sklenilo, da je za povzdigo gospodarstva oziroma živinoreje potrebno, da se ustanovi združna mlekarna. Na to se je izvolil za vsako občino eden zaupni združnik, kateri naj po svoji občini popiše, koliko bode kateri združnik zmožen dajati mleka v združno mlekarno, in kakor se že sliši, se obeta dovolj mleka. Želeti pa bi bilo, da tisti, kateri nameravajo kdaj pristopiti k zadrugi, naj se zdaj pravočasno oglasijo k pristopu, da se potem določi, kaka sprava se naroči za izdelovanje sira in surovega masla. V pouk smo že lani dali enega fanta, kateri se je izučil v izdelovanju sira na združniške stroške, ne pa na stroške enega združnika, kakor je to nek dopisnik v zadnji številki »Domoljuba« objavil. Vsem združnikom bodi tudi znano, da so še razun našega preč. g. župnika Josipa Weixla pristopili tudi mil. stolni dekan gosp. dr. Ivan Križanič kot ud naše kmetijske zadruge, za kar njima bodi na tem mestu izrečena presrčna zahvala.

Grozen čin. Iz Majšperga nam pišejo: Pred letom zginila je naenkrat tukaj 11letna deklica, hči Franca Bratuša, viničarja v Majšperski župniji; nikdo ni vedel kam. Med tem najdejo mrtvo neko neznanu deklico blizu Spielfelda; oče Bratuša pelje se tje in trdi, da je ista deklica njegova hči. Nikdo se pri nas ni več zmenil za dekle. Preteklo nedeljo vidimo naenkrat Bratuša uklenjenega. Tekom leta se je namreč dokazalo, da ona deklica pri Spielfeldu ni bila njegova hči. Kam pa bi njegovo dekle izginilo? Stvar je postala sumljiva, prijeli so očeta in sedaj je ta priznal strašni čin, ki ga je dovršil lani. On, oče, je svojo hči, 11letno dekle, sam umoril. Priznal je pred pričami po daljšem času, da je dekle zadavil, potem pa razkosal (kakor pravi, na 10 koscev) in posamezne kose sežgal; kosti, da bi prej zgorele, je baje stolkel, lase pa razrezal in raztrosil nekje. Nazadnje je trdil, da mu je pomagala pri tem strahovitem delu njegova žena, ki pa ni hotela tega priznati. Nadalje bode se vsa stvar pojasnila iz preiskave. Mož in žena sta seveda pod ključem. Omenim še to, da se je on precej ogibal cerkve in — spovednice. Skoraj neverjetno, da zamore očetovsko srce kaj takega storiti!

Nova šola. V Grušovi pri Mariboru se ustanovi ednorazredna ljudska šola v II. plač. razredu.

Dr. Anton Vilimek, med. univ. se je naselil pri Sv. Trojici v Slov. gor. v hiši

št. 51 (pri g. Tosnigarju). Ordinacija tudi za zobozdravniška opravila. Novi zdravnik je Slovan.

Romarski vlak k Mariji Pomagaj. Želja mnogih štajerskih Slovencev se bode letos izpolnila. Ob veliki Gospojnici bo vozil poseben romarski vlak v blagodajni kraj Marija Pomagaj na Kranjskem. Vse natančneje se bode še naznanilo.

Poštno novice. Gosp. Fr. Domanjko iz Sv. Križa pri Ljutomeru je imenovan pošt-nim praktikantom v Ptuj.

Blagodušni dar. Č. g. Anton Lajnsič, kaplan v Žalcu in častni občan stanovske občine, je daroval za uboge omenjene občine 50 kron. Za ta blagodušni dar se mu občinski odbor v imenu ubogih najsrčneje zahvaljuje.

Duhovniške vesti. Župnijo Sv. Petra v Sav. dolini je dobil č. g. Pavel Horvat, župnik na Kozjaku, Artiče č. g. Jos. Potovšek, nemški pridigar v Celju, provizor pri Sv. Mariji na Vurbergu je postal č. g. Jos. Gunčer, kapelan v Gornji Radgoni, kapelan v Št. Juriju v Slov. goricah je postal č. g. Jos. Somrek, v Gornji Poljskavi č. g. Jos. Sigl iz Sv. Petra pri Mariboru, v Čadramu č. g. Ivan Ivanc iz Slivnice pri Celju, č. g. Matjaš Zemljč, kapelan v Čadramu je stopil v začasni pokoj.

Od Save. Iz Mozirja je dobil naš najdelavnejši poslanec, g. Žičkar, čudno pisanko. To je bila čisto rudeča razglednica s socijal-demokratskim nemškim napisom: »Die Arbeit hoch!« Kaj tacega pač nismo pričakovali iz slovenskega trga! Podpisali so se s polnim imenom ter si nadeli visoke naslove. Tako je podpisan znani »veleposestnik«, Alojz Goričar, ki se je izdal za »predsednika«. Kakšen predsednik? Podpisan je tudi šolski vodja šmiheljski, Burdian, katerega so kmetje pri volitvi potisnili čez prag, ko jih je prišel dražiti v gostilno. Podpisan je nadalje mozirski klepar Ignacij Krumpačnik, ki bo odslej samo liberalcem pokrival turne. Podpisan je tudi neki dr. Prislán. A ne ustrašite se študirane gospoda! On je le kovaški pomočnik! Podpisan je tudi neki visokošolec, Ivan Lončar. Grozno! V resnici pa je le čevljarški pomočnik. Podpisane še so tudi druge, širni javnosti neznane osebe. Ali so tudi druga enaka pisma na Žičkarja prihajala iz Mozirja?

Iz Ivnika. Iz delavskih krogov nam poročajo: V soboto dne 20. t. m. se je bila zgodila nesreča v tukajšnjem premogokopu. Nek delavec je šel zjutraj k spovedi. Potem je šel v jamo na delo. V jami se je kos zemlje utrgal in ga pokopal. Proti večeru so ga mrtvega izkopali. Mir njegovi duši, ki je bila pripravljena na pot v večnost! — V Ivniku se je pripetilo, da je bila neka deklica za dne 18. t. m. poklicana na vojaški nabor. Res je prišla, lično opravljena v gornještajerski noši. Pozivnica k vojaškemu naboru ji je drzno zrla izza šopka, katerega si je pripela ob prsa. Cela stvar se je dogodila radi pomote. V krstni knjigi je bila namreč vpisana kot Alojzij, ne pa kot Alojzija.

Iz drugih krajev.

Prestolonaslednikova soproga. Dne 22. t. m. so plemenitaške žene na Dunaju priredile cerkveni obhod. Na čelu krščanskih plemkinj je korakala prestolonaslednikova soproga kneginja Hohenberg, kar vzbuja zopet po vsej Avstriji veliko pozornost, mej vernimi katoliki živo veselje.

Iz angleško-burske vojske. Kako neustrašeni so Burci, povedala nam bo naslednja črtica. Najbolj zvit, najbolj drzen, oni, katerega se Angleži najbolj boje, je general Dewet se svojimi junaki. Sedaj so zvedeli Angleži, da je bil Dewet danes tu, kjer je naklestil Angleže, jutri so že izvedeli, da je kakih 10 ur daleč od one strani, kjer je nadlegoval Angleže, a do živega mu ne morejo. Pri vsem tem pa je Dewet še dobre

volje in brije norce iz ošabnih Angležev, kar razvidijo naši čitatelji iz naslednjega: Nekega dne je prišel v Johannesburg neki mirni meščan, pogovarjal se je prav prijazno z angleškimi vojaki, popraševal prav po prijateljsko vsakega izmed njih, kaj pa dela družina doma, če oče še živi, kaj dela mati, sestra, — plačeval angleškim vojakom tudi pijačo, napil jim tudi, da bi srečno premagali one lumparske Burce in jih celo navduševal rekoč: »Le pomislite vrli dečki, koliko morate vi prestati samo radi tega, da bi »civilizirali« one nesramne, divje Burce!...« Potem je prijel dva prijatelja, — angleška vojaka pod pazduho, drugi so se postavili spredaj in zadaj in vsi se lepo sprehajali po ulicah mesta Johannesburga kakor največji prijatelji. Angleži so bili vsi iz sebe in srečni, da so imeli v svoji sredi Burca, ki jim ni sovražen, kakor so jim drugi Burci, temveč jim je najboljši prijatelj. Pri slovesu so ga prosili, naj jim v kratkem kaj sporoči o sebi, naj jim kaj piše v kratkem. Drugi dan v resnici, prejel je angleška vojska v Johannesburgu sledeče pismo: »Hvaležen sem Vam za Vašo prijazno gostoljubnost; kmalu boste slišali moje novice Vi in Vaši vojaki. Hvaležni Dewet.«

Brescija so pretekli teden na ladiji »Messagro« prepeljali v zapore jetnišnice na otoku Ventotene. Na ladiji so častniki Brescija marsikaj izpraševali. Bresci je izjavil, da svojega dejanja ne obžaluje in da upa, da ga bo skoro oprostila revolucija.

Kako dolgo je mogoče živeti brez hrane? Človek more živeti brez hrane 20 dni; konj more biti brez hrane 25 dni, a mora imeti vodo; ako ne dobi piti, pogine za 5 dni. Mačka živi brez hrane 15 do 20 dni, ali mora tudi piti. Pes živi brez hrane 30 dni, brez pijače pogine v 8 dnevih. Golob more živeti brez hrane 10 dni, vrabeč samo 2 dni. Najdelj živi brez hrane želva; so slučaji, da je živela dve leti brez hrane.

Majhni in vendar veliki ljudje. Često se zgodi, da se pod nezatno postavo skriva velik človeški duh. Aristotel, največji grški modrijan, ki je spisal nad 400 del, bil je majhnega, slabotnega telesa. — Sv. Avguštin, bistroumni mislec, da ga mu ni para, veliki cerkveni učenik; majhen je bil. Istotako veliki učenjak in prestavljač sv. pisma, sv. Hieronim. — Aleksander Veliki, ki si je osvojil malo da ne polovico Azije, je bil tudi male postave in nelepega obraza. Eno oko je imel črno, drugo rudeče, pravijo, da tudi ramen niste bili enaki. — Napoleon I., pred katerim se je tresla vsa Evropa, dr. Windthorst, prvobornik nemških katoličanov, oba sta bila majhna.

Podatki ljudskega štetja. Ministerstvo je sedaj objavilo podatke ljudskega štetja, podatke, ki niso bogve kako veseli ali spodbudni za nas! Posamezne avstrijske kronovine štejejo po zadnjem ljudskem štetju prebivalcev: Galicija l. 1900 7.295.528, več nego l. 1890 687.722, Češka 6.318.239, več 475.186, Dolnja Avstrija 3.086.332, več 424.585, Moravska 2.435.081, več 158.211, Štajerska 1.356.058, več 73.350, Tirolsko 850.062, več 37.366, Gornja Avstrija 809.918, več 24.087, Bukovina 729.921, več 83.330, Šlesko 680.529, več 74.880, Dalmacija 591.597, več 64.171, Kranjska 508.348, več 9.390, Koroška 367.344, več 6.336, Istra 344.173, več 26.563, Goriška 232.338, več 12.030, Solnograška 193.247, več 19.737, Trst 178.627, več 21.206, Predarlško 129.816, več 13.743. Skupaj 26.107.304, več nego l. 1890 2.211.891.

Društvene zadeve.

Zborovanje v Žičah. Za to nedeljo naznanjeno zborovanje bralnega društva izostane. Vršilo se bo pa prihodnjo nedeljo dne 5. maja. Kot govorniki nastopijo gg. prefekt Korošec, profesor dr. Jerovšek, mladenič Franjo Žebot. Možje in mladeniči, na veselo svidenje!

V dvorani „Narodnega doma“ v Celju vršijo se predstave mramornatih podob g. I. Kansta v soboto zvečer ob 8. uri. Ker imenovane slike zaslužijo pohvale in pozornosti podjetnika, se vabi čast. duhovščina in slavno občinstvo k predstavi.

Gornja Radgona, 23. aprila 1901. Kmetijska zadruga je imela v nedeljo 21. aprila svoj letni občni zbor, na katerem se je poročalo med drugim sledeče: Ta zadruga je bila ustanovljena dne 3. septembra 1899. Njena pravila so postavno vknjižena v trgovinski register pri c. kr. okrožnem sodišču v Mariboru, oddelek V. dne 30. septembra 1899. in ima toraj vso pravico do obstanka. Uradovala je v prostorih »Kmetijskega bralnega društva« po nedeljah in praznikih po opravljeni rani božji službi. V prvem upravnem letu, ali prav za prav polletu je plačalo 28 udov na pristopnini 112 K, na deležih 330 K. Vsi prejemki so znašali 2760 K 52 v, vsi izdatki pa 2502 K 24 v, — skupni promet je torej znašal 5267 K 76 v. Čistega dobička je bilo 158 K 73 v. Vkljub vsem neugodnostim je torej ta mlada zadruga že v prvem upravnem letu dobro stala, upamo pa, da bode vsako leto boljše. Kdor hoče tej zadrugi pristopiti ter seb. in svojemu ljubemu slovenskemu narodu na noge pomagati, naj se oglasi pri predsedniku Janoku Pelcl-u in ima plačati na pristopnini 4 K in na deležu, kateri ostane nova last, 12 K na enkrat ali pa v obrokih. Jamstvo je na 12 K omejeno, torej se zadržniki ne podajajo v nobeno nevarnost. Slovenci iz Gornjeradgonskega in Radgonskega okraja, pristopite vsi k tej zadrugi in kmalu boste veliki in močni.

Iz Dornove pri Ptuj. Še ni leto minulo, odkar so zavedni možje tukaj osnovali prostovoljno požarno društvo s pomočjo prostovoljnih prispevkov soobčanov. Društvo je bilo tukaj res silno potrebno, kajti v zadnjih časih so se požari tukaj in okolici posebno množili. Prvi, kateri so prepoznali korist društva, so posestniki iz Mezgovca, kateri so radovoljno darovali oziroma pristopili kot podporni udje: Mihael Čuš 10 K, Matjaš Šešerko 10 K, Jožef Herga ml. 5 K, Jozef Cizerl 5 K, Jakob Glažar 5 K, Simon Pukšič 2 K in Janez Wilčnik 1 K. Želeti bi bilo, da bi pristopilo še mnogo bodisi podpornih ali rednih udov, kateri bi blage volje podpirali to narodno in koristno podjetje, posebno pa še sedaj, ko hočejo nekateri samovoljneži, kateri mislijo kar čez noč društvo predrugačiti, vse delovanje preprečiti, in ker še za društvo manjka več potrebnega orodja. Imenovanim podpornim udom kakor tudi raznim sotrudnikom pa se prisrčno zahvalim v imenu društva z narodnim geslom: »Bogu v čast, bližnjemu v korist«. . . š.

Kmetijsko društvo pri Sv. Martinu na Paki bo imelo 5. majnika svoj redni občni zbor v prostorih pri Mraku s sledečim vspeedom: 1. Račun za leto 1900. 2. Volitev nadzornišva. 3. Volitev 3. novih odbornikov. 4. Razni predlogi.

Bralno društvo pri Sv. Ani n. K. v Slov. gor. bode v nedeljo, dne 28. aprila po večernicah v zasebnih prostorih g. Jože Krambergerja priredilo prvo letošnjo veselico. Predstavljale se bodo tri gledališke igre: »Stari oče iz Amerike«, »Krojač Fips« in »Jeza nad petelinom in kes«. Vmes bode nastopal domači pevski zbor. Med prsto zabavo se vrši tudi jeden šaljivi nastop. — Vstopnine plačajo udje 10 kr., neudje bralnega društva pa 15 kr. Uljudno vabi odbor.

Cerkvene zadeve.

Mej tem, ko so Židje Cestija preganjali, zapustili so kristjanje Jeruzalem in se umaknili na gore, po besedah Odršenikovih, ki pravi: »Kadar pa bodete videli znamenja nesreče nad Jeruzalemom, bežite v gore.« Taka znamenja pa so se že prikazala, ker rimska vojska se je že bližala mestu Jeruzalemu. Kristjanje so se spomnili preroko-

vania svetih apostolov Petra in Pavla, da bo namreč v kratkem Bog povišal vladarja, ki bo Žide ponižal in pokoril, njih glavno mesto Jeruzalem obdal in vse njih dežele upostošil; njih žene bodo v strahoviti lakoti lastne otroke pekle in jedle; vojska bude tako strahovita, da bodo Židje drug drugega klali, kakor hitro pridejo v roke svojim sovražnikom. S svojimi očmi bodo morali gledati, kako se njih žene, kako njih hčere sramotno onečaščujejo, njih sinove na kose sekajo, njih dojenčiči gazijo, oni sami pa v sužnjost odpeljani, izgnani iz domovine, križem sveta tavajo, brez preroka, brez templja, brez kralja, izdani posmežovanju vsega sveta, očitno znamenje njih strašnega greha; ker so umorili poslednjega jim Mesija — Odrešenika sveta.

Tit, rimski vojskovodja je obkolil Jeruzalem, čeravno so se Židje z neverojetno hrabrostjo borili, vendar je Tit vzela dva mestna zida. Da bi meščanom zaprl vsa pota, je obdal mesto z zidom. Ker pa v mestu ni bilo dovolj hrane za ljudstvo, pričela se je strašna lakota. Jeruzalem je bil prava podoba pekla. Tukaj je divjala vojska,

lakota in kuga: pa najhujše je bilo, da se je v mestu zbralo mnogo postopačev, ki so začeli vstajati, kradli in ropali po hišah, pobijali žene in otroke ter so orožje, ki bi ga bili morali rabiti proti sovražniku, rabili, da so se mej seboj klali in mesarili. Da, prišlo je tako daleč, da so si sorodniki brez usmiljenja stali nasproti. Žena je vzela možu grizljive kruha iz ust, sin je s silo vzela mater hrano iz ust, da, mati je sama iztrgala lastnemu otroku, — katerega je še držala v naročju — grizljive. Obupnost je prisilila mnoge, da so z orožjem v roki napadali Rimljane: toda bili so vsi vjeti in obsojeni v smrt na križu. Da bi Tit Žide bolj oplašil, pustil je dan na dan po pet sto nesrečnih židovskih ujetnikov na križ pribiti pred mestnim zidovjem. Število križanih je v kratkem tako narastlo, da ni bilo okoli mesta več prostora, kamor bi križe postavljali, niti križa, kamor bi obsojene Žide pribili.

V mestu ni bilo več zadosti zdravih ljudi, da pokopljejo mrličev; po hišah, cestah in vrtovih je bilo nepokopanih teles na stotine. Od 14. aprila do 1. julija, to je dva meseca in pol po obleganju mesta, je Jeru-

zalemska občina na svoje stroške pokopala šest sto tisoč mrličev. Ubitih je bilo toliko število, da jih v mestu niso mogli več pokopati. Mrličev so metali z zidov v prekope.

(Konec prihodnjic)

Thierry-jev balzam in centifolično mazilo se sme na podlagi ugodnega predloga École supérieure de Pharmacie v Parizu od 21. velikega travna 1997 na Francoskem upeljati in naravnost na privatne osebe pošiljati. Toda ne samo tja, ampak tudi v vse dežele se ti izdelki pošiljajo in ima podjetnik v Londonu samosvojo podružnico, koder se tudi mnogo njegovih pridelkov izvaja. Izdeluje se samo v Pregradi.

Loterijske številke.

Line 20. aprila 1901. 77, 47, 72, 10, 39
Trst * * * 74, 34, 28, 7, 19

Foulard-svila 65 kr. do 3 gld. 35 kr. meter za bluže in celo obleko, kakor tudi **Hennebergova svila** črna, bela in barvana od 65 kr. do 14 gld. 65 kr. m. Pošlja se vsakemu poštnine in carine prosto na dom. Vzorec obratno. Pisemska poština v Švico je podvojena. **G. Henneberg, tovarna z svilo** (c. kr. dvorni zalagatelj) Zürich. 87 17—3

Poskusite kupiti
pri
Adolf Wessiak-u
v Dravski ulici

platno, perilo za
gospode, gospe
in otroke, potem
predpasnike
vsake kakovosti

in velikosti, kravate, steznike (Mieder) etc.

Velika zaloga! • Nizke cene!

Zbirajte obrabljene poštne znamke

vseh dežel, vseh vrst, tudi celo navadne. Rabijo se za vzgojo ubogih dečkov v duhovnike. Lepi nabožni spominki, rožni venci, svetinjice sv. Antona in Jezuščka v Pragi se pošljejo v dar za poslano znamke. Vpraša se in znamke se pošiljajo na Bureau Bethlehem v Bregenz, (Vorarlberg.) 540 (25—16)

Priporočilo. 221
3—2

Za popraviljanje in uglasbenje orgelj, harmonijev in glasovirov se priporoča več. duhovščini in p. n. občinstvu udani

Franc Koroschak,
Koroška ulica št. 10, Maribor.

Napovedi pristojbinskih na mestkov za 1901—1910, obrok 30 april kakor tudi prošnje za zadržanje obroka sestavlja **Rudolf Hribar, Maribor, Gospodske ulice.** 239 3—1

Jaz, Ivan Zadravec žup., dam na znanje, da nisem nikoli imel namena, razžaliti g. nadučitelja Er. Slanc pri Sv. Bolfenku; če pa se je vendar-le g. naduč. čutil razžaljenega, tedaj naj mi odpusti. 236 1

Veliko denarja

do 100 K na mesec

lahko zaslužijo osebe vsakega stanu (kot postranski zaslužek). — Natančneje pod: „Reell 69“ Annoncenbureau E. Kristoffik, Innsbruck. 237

Ugodna kupčija!

Dobra gostilna 10 minut iz Maribora z velikim vrtom in velikim gospodarskim poslopjem, vse v dobrem stanu se prostovoljno za 6000 gld. proda. 2000 gld. lahko vstane vknjiženih. — Natančneje pove gostilničar pri „Maria Hil“ na Tezni. 223 2—2

Razglas.

V smislu §. 37 društvenih pravil se naznanja, da se bode vršil

o b č n i z b o r „Vzajemne zavarovalnice zoper ogenj na Ljubnem“

v nedeljo, dne 28. aprila t. l. ob 3. uri popoldne
v občinski pisarni na Ljubnem

s sledečim vsporedom:

1. Poročilo o društvenem delovanju v letu 1900.
 2. Pregled, ozir. odobrenje računa za leto 1900.
 3. Volitev odbora.
 4. Volitev računskih preglednikov. 240 1—1
 5. Razni nasveti.
- P. n. društveniki se k zborovanju uljudno vabijo.
Ljubno, dne 11. aprila 1901.

Jožef Ermenc,
predsednik.

Potrtega srca javljamo prijateljem in znanecem tužno vest, da je naš iskreno ljubljeni soprog, oziroma oče, brat, gospod

Ivan Skerbec,

posest. in gostilničar v Podsredi,

dne 17. aprila ob 1/2 12. uri predpoldan v 48. letu svoje dobe po kratki, zelo mučni bolezni, previden s sv. zakramentom za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predragega rajnega se je vršil dne 19. aprila iz hiše žalosti na pokopališče v Podsredi. Istega dne se je brala v domači župni cerkvi sv. maša zadušnica.

238 1—1

R. I. P.

Za mnogobrojne dokaze plemenitega sočutja in za obilno častno spremstvo k večnemu počitku izrekamo vsem prijateljem in znancem, posebno pa preč. g. župnikom g. Prešernu, g. Cerjaku, g. Šoba, g. Tomanu najiskrenejšo zahvalo.

V Podsredi, dne 20. aprila 1901.

Žalujoči ostali.

Rudeč

zavoj z belim trakom!

Ste uže kedaj poskusili pravo Oelzovo-kavo? Ako še ne, potem ne mudite se, ker ravno ta kava je najboljša primes k bobovi kavi. Samo paziti morate, na to Vas posebno opozarjamo, da je vsak zavoj rudeč z belim trakom.

Dobiva se v špecerijskih trgovinah!

Bratje Ölz.

Ivan Cesar,

podobar, pozlatar in izdelovatelj oltarjev,
v Mozirju na Štajerskem,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu svojo

veliko zalogo
izdelanih podob,

na primer: Marije, Kristusa itd. razne velikosti.

Cene jako nizke.

Prevzamem v prenovljenje stara cerkvena v mojo stroko spadajoča dela. Obrisi za nova dela, oltarje, prižnice itd. brezplačno. 208 6-2

Chief-Office: 48 Brixton-Road London, SW.

A. Thierry-jevo pravo centifolijo mazilo

je najboljšje vlačno mazilo, ima po dobrem osnaženju bolečino olajšujoč učinek in hitro zdravi, odpravi z omehtanjem vsakovrstna vrinjena telesa. — Je za **hrbolazoe, kolesarje in jahače** neobhodno potrebno.

☉ ☉ ☉ Dobiti je v vseh lekarnah. ☉ ☉ ☉
S pošto frankirano 2 lončka 3 K 50 v, 1 lonček za poskus proti nakaznici 1 K 80 v razpošilja s prospektom in z imenikom prodajalnic za vse dežele sveta **lekarničar A. Thierry-jeva tovarna v Pregradi pri Rogočki** pred ponarejanjem in se opozarja na zgoraj zaznamovano, na vsakem lončku vžgano znamko. 15 25-16

Slatini. — Svavi se

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“

v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 480 straneh še pouk za sveto birmo in 116 svetih pesmi: velja v usnje vezan z barvanim obrezkom K 1'40, v usnje vezan z zlatim obrezkom K 1'70, v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo K 1.90.

Sv. birma,

Pouk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v III. natisu.

1 kom. velja 12 v, 10 kom. K 1'10, in 100 kom. K 9'—

ISTRSKI TERAN

Podpisana zadruga ima v svoji zalogi še ogromno množino istrskega terana, katerega želi preje nego nastopi vročina **prodati**. P. n. g. trgovci in gostilničarji se opozarjajo, da dobe pri večjem naročilo jako izborno vino po zelo ugodni in **nizki ceni.**

160 6-6

Istrska vinarska zadruga

Pulj (Pola) Istra.

G. fu A. Frizzera Trento Južno Tirolsko

veletržec z vinom in posestnik vinogradov

Da našim kupcem ugodno postrežemo razpošiljamo tudi **sodčke z 50 litri in naprej.**

Vzorci so vedno na razpolago. 203 15-3

Za bolne na želodcu in stare ljudi. 495

Konjak

star, iz domačega vina, pošilja franko 4 stekl. za 6 gold., 2 litra za 8 gld., novi konjak 2 litra za 4'80 gld. **Benedikt Hertl**, grajščak, **Goliš** p. Konjicah, Štaj.

1 stekl. za 1 gld. 50 kr. se dobi pri **Al. Quandest**, gosposka ulica, Maribor.

Posestniki vinogradov pozor!

Kemijska tvornica v Zagrebu

priporoča

bakreno galico (kupfervitriol) čist 98/99 % 100 kg po 64 K
žveplo (dobro prevetreno) 100 » » 14 »
zelen vitriol 100 » » 10 »
potem **umeten gnoj** za vsakoršno porabo, ki obstoji iz garantiranih snovi in sicer: amonijak superfosfat, superfosfati iz kostene moke in kovinskih ostankov, tomaževa žindra, Chili-salpeter, moka iz rogov. 214 2-2

Vse po najnižji ceni!

Lepo posestvo,

oziroma trgovina z mešanim blagom, gostilnica ter prodaja tobaka, celo poslopje v dobrem stanu, vse zidano, hišno poslopje z opeko krito, pri podružnici Sv. Duha, župnije Sv. Jurija ob Ščavnici se iz proste roke **proda** ali pa pod ugodnimi pogoji v najem da. — Posestvo meri 9 oralov t. j. njive, velik sadonosnik, gozd ter lepe, z izabelo na novo obsajene gorice. Vse to se nahaja zraven gospodar-skega poslopja in je torej posebno pripravno za vsako trgovino. — Omeniti je še, da so se zgoraj omenjene trgovine dosedaj z največjo zadovoljnostjo oskrbovale. Ob enem se še priporoča drugo posestvo pri **Mali Nedelji** blizu župnijske cerkve, pri katerem že sedaj gostilna in prodaja tobaka dobro napreduje. Ako bi pa prevzel omenjeno trgovino kak izurjen mesar, imel bi lep dobiček. To posestvo se pa ne proda, temveč samo v najem da. — Pojasnila daje

Franc Senčar,

206 3-3

posestnik in trgovec, pošta Mala Nedelja pri Ljutomeru.

KAROL MAKOVEC

pleskarski in slikarski mojster

Celje Gledališke ul. 5. Celje

se priporoča p. n. občinstvu in prečastiti duhovščini za izvrševanje vsakovrstnih slikarskih in pleskarskih del, kakor: vse cerkvene, sobne in dekoracijske slikarije, črkoslikarska dela na steklo, les itd.; vsa stavbena in pohištvena pleskarska dela ter imitacije vsakovrstnega lesa.

Ceniki in proračuni na zahtevanje brezplačno!

Brez konkurence!

Trgovina oljnatih, suhih ter **raznih drugih barv** firnežev in lakov **Zaloga** **vseh pleskarskih in slikarskih potrebščin.**

Postrežba točna in solidna.

203 **Cene** 13-3

jako nizke!

Za mesec maj % % %

ŠMARNICE

. Mariji, majnika kraljici

282 3

v venec splel

Martin Jurkovič,

kn. šk. duh. svet. in župnik pri Sv. Petru poleg Maribora.

31 premišljevanj za Marijini mesec v ljubki domači besedi. Marijine prelepe čednosti se priporočajo v podobah zalih cvetic, da si jih Marijini častilci ložje zapomnijo in raje posnemajo.

Broširana knjiga 80 v.
Vez v platnu K 1'30
Vez v usnji » 1'60

Poštnina 10 vin.
Razpošilja se le proti predplačilu.

Prodaja

tiskarna **Sv. Cirila.**

Dobra, varčna kuhinja

Maggi-jevo jušno sladilo je edino, ki more v trenutku močno napraviti vsako juho in vsako slabotno pomako; — le nekaj kapljic zadostuje. Dobiva se v originalnih steklenicah od 50 vinarjev naprej v vsaki delikatesni, kolonijalni in špecarijski prodajalnici in drogerijah. Originalne steklenice se zopet po ceni polnijo z Maggi-jevim juhinim sladilom. 95

Vsaka beseda stane 2 v. Najmanjša objava 45 v. Vsaka beseda stane 2 v. Večr. objava po dogovoru.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Hiša v Ljutomeru blizu cerkve je naprodaj. Pripravna bi bila za obrtnika ali zasebnika. — Več pove **Fr. Zacherl, učitelj v Ljutomeru.** 211 3-3

Hiša na prodaj

z 5 stanovanji, bizu tovarne, natančneje se izve pri posestniku **Studenci št. 113** pri Mariboru. 207 6-3

Hiša v Mariboru (Volksgartenstrasse 30) se prodaja. Zraven je studenec in 2 lepi stavbišči. Vpraša se pri posestniku. 213 2-2

V c. in kr. dragonski vojašnici v Mariboru je več prav dobro ohranjenega poh. štva — posebno rabljivo za gostilničarje — po jako nizki ceni — 2 do 6 K oziroma 80 do 100 vinarjev na prodaj. Ravno tam prodaja se tudi še prav rabljiva stiskalnica za perilo. Kupovalci se naj pri nadzorovatelju g. Kremer-ju v dragonski vojašnici oglase. 230 1-1

Kupi se.

Kupiti želim hišo z dobro gostilno ali pekarijo in z nekoliko oralov zemlje. Kdo? pove upravništvo. 235 2-1

Proste službe.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Poudbe pod „1.70 Gradec, poste restante.“ 222

Prodajalko, zmožno slovenskega in nemškega jezika sprejme takoj **Marija Heumeyer**, glavni trg št. 1 v Mariboru. 226 3-2

Učenca, ki je slovenskega in nemškega jezika zmožen (iz dežele imajo prednost) sprejme **Jožef Hren**, Maribor. Grajski trg. 231 1-1

Mladenič, vajen cerkvenega in domačega dela in obenem grobar, želi službo. Naslov pri upravništvu. 234 3-1

Učenec iz dobre hiše, slovenskega in nemškega jezika zmožen, se takoj sprejme v trgovino mešanega blaga pri **Alojziju Vrščiču**, trg. v Ljutomeru. 215 3-1

Kovaškega učenca, ki je 14-16 let star, sprejme **Anton Ferenčak**, kovač v Brežicah. 242 3-1

Olje se bode začelo delati na Šafarjevem mlinu v Studencih dne 28. aprila t. l. **Franc Kropič**, mlinar. 227 2-1

M. Berdajs, Maribor,
trgovina s semenjem in mešanim blagom

Štajersko deteljo

plombirano, brez predence (grinte) kakor vse vrste detelnih, travnih in zelenjadnih semen, zlasti pese v vseh tu poznanih sortah jako

izvrsne kvalitete priporoča **M. Berdajs.**

119 6-6

Chief-Office: 4, Brixton-Road, London S. W.

Ozira vredno je, da

A. Thierryjev balzam

ne olajšuje samo notranje, ampak tudi zunanje vsakovrstne bolečine; posebno opeklino uhlađi hitro in na prijeten način.

Dobi se v vseh lekarnah.

S pošto frankirano 12 majhnih ali 6 velikih steklenic 4 K. Steklenico za poskus s prospektom in imenikom prodajalnic vseh dežel sveta razpošilja proti nakaznici po 1 K 20 v lekarničarja **A. Thierryja tovarna v Pregradi pri Rogški Slatini**. — Pazi naj se vselej na v vseh državah registrovano nunsko varstveno znamko in na klobučkov zatvor z vtisnjeno trdko: „Allein echt“ kot znake pristnosti. 12 17 25-16

BILANCA

Južno-štajerske hranilnice v Celji za leto 1900.

Imetek.

Dolg.

	K	v	K	v		K	v	K	v
Račun posojil:					Račun hranilnih vlog			3,503.381	56
a) hipotečnih	2,873.285	85			„ predplačanih obresti			13.606	36
b) občinskih	78.199	79			„ glavne rezerve			146.144	25
c) proti zastavi	879	48	2,961.275	12	„ dobička in zgube:				
„ zaostalih obresti:					Cisti dobiček leta 1900			9.986	89
zamudnih obresti	66.487	39							
7.845	63	74.333	02						
„ poštne hranilnice:									
a) glavnice	27.223	55							
b) obresti	45	22	27.268	77					
„ vrednostnih listin:									
a) glavnice	575.386	20							
b) obresti	7.968	84	583.355	04					
„ naloženega denarja									
a) glavnice	3.434	14							
b) obresti	130	64	3.564	78					
„ inventarja			2.763	37					
„ knjig in tiskovin			192	14					
„ prehodnih zneskov			455	03					
„ zemljišča			5.236	64					
„ blagajne			14.675	15					
Skupaj			3,673.119	06	Skupaj			3,673.129	06

Južno-štajerska hranilnica v Celji, dne 31. grudnia 1900.

228 1-1

Ravnateljstvo:

Dr. Josip Vrečko l. r.
pisarniški ravnatelj.

Dr. Juro Hrašovec l. r.
predsednik ravnateljstva.

Janko Vavken l. r.
tajnik.

S knjigami primerili in v redu našli v seji upravnega odbora dne 15. aprila 1900 voljeni pregledovalci računov:

Dr. Josip Rakež l. r.

Jakob Brinove l. r.

Josip Krajnc l. r.